

אל כל חברי הקן

חזק!

הפעם לא תתלקח המדורה השומרית. לא נצא הפעם לחוג את חגנו היקר בחיק הטבע. לא נקים מחנה צופים, לא ניטע אוהל ולא נפגין את כוחנו בפני עם ועדה. בגיטו צר, באפלת "השכונה היהודית", בימי גסיסה ואבדון, טמיעה וכשלון לבני עמנו חל חג הנוער והמרד – ל"ג בעומר. סגורים בתוך החומה, מנותקים מן השדה רחב הידיים, מובדלים מהעולם הרחב על ידי גדר תיל, חומות לבנים, משמרות פראי אדם – נידונים להרס, רעב ומוות... לא תינשאנה להבות מדורתנו השמיימה (לא יישמע) בכבוד קול הנוער הקורא למרד, גדודינו לא יעברו בסך לפני הקהל היהודי; המעמד הצנוע, גם (לא של) כל חברי הקן, נתקהל לחגיגת ל"ג בעומר; (לעשות חשבון) הנפש ומפקד השורות.

נדחתה מדורתנו ובמקומה שריפת-עולם הודלקה לאכול ולבלוע פרי עמל דורות. דוכאו כוחות המרד והדרור, הקידמה והסוציאליזם, ושולטים שלטון בלי מיצרים כוחות ההרס והשעבוד. העולם הגוסס, של ניצול הפועל ודיכוי אומות חלשות, אינו בוחר באמצעים למען הציל את נפשו; והאנושות הדוויה מוכרחה לשלם בדמים גם את מיתתו, כשם ששילמה במשך כל ימי חייו. ועמנו הנענה נופל שוב קורבן להשתוללות החיה שבאדם ומריק עד טיפה האחרונה את כוס היגונים והסבל ערב הגאולה המלאה. תקופת הרת עולמות היא התקופה, ובבואנו לסקור בל"ג בעומר תש"א את עבודתנו ולקבוע לה קווים להבא, עלינו להגיד:

דור דור – ומדורתנו, דור דור – ויעודו. והיעוד של דורנו אנו הוא: לשמור על הניצוצות הקדושים שניצלו ולהפכם, בבוא השעה, לאש המרד, אשר תשרוף ותעקוד את כל שורשי הרע שבאדם ובחברה. יעודנו הוא אש להצית – אולם לא האש המחריבה והורסת, אשר כליון בעקבותיה, אלא זאת הנושאת בחובה אור לחשכת הגיטאות, גאולה למצפים לה, התקדמות למפעל השחרור האנושי. בל"ג בעומר תש"א נעשה חשבון נפש של השיגנו וכשלונונינו, ונוכח כוחנו – נדע: בחשבון האחרון יקבע לא הכוח הגס, המזויין והברוטלי של אויבינו, כי אם אך ורק עוזנו הפנימי וקנאתנו לרעיונות המרד, שאותם טיפחנו וקידשנו מאז. ולכן לא יהיה לנו מפקד הכוחות בל"ג בעומר תש"א, אלא חשבון נפש פנימי נאמן על התנועה השומרית. החתירה לחיסון הפנימי של התנועה היא שהאירה לנו את (דרכנו) במשך השנה האחרונה ולאורה עלינו גם לבחון את מעמדנו הנוכחי.

שומרים ושומרות!

התנועה קמה בימי אביב העמים, בימי מהפכות (סוציאליות) ותחיית לאומים, בתקופה בה האנושות פרקה (מעליה) את כבלי העבדות והתקוממה לשחרור מלא – זאת היתה תקופה שהולידה את תנועתנו ועיצבה את דמותה, אופיה ודרכה.

בשנת ה-28 לקיום התנועה נפל בגורלנו להמשיך במפעל השומרי בתקופה של אביב עמים שני, הממשמש ובא. מתפקידה של התנועה לקרוא את הנוער העברי להתנער מכבלי היאוש והניהיליזם ולהתכונן לקראת הרגעים ההיסטוריים הגדולים האלה, שיביאו בחובם דרור לכל העמים, חופש לאדם העמל, שלום ואחוה לאנושות הסובלת. בל"ג בעומר תש"א עלינו להשמיע מחדש באוזני הנוער את שיר המרד:

בלילה קר, בלילה אדר

הקשיבה, איך האביב שר...

ורשה-גיטו, ל"ג בעומר תש"א.

חזק ואמץ!
ההנהגה הראשית

הוקרא במפקד חגיגי של באי כוח הגדודים.